

de Præster, som de enkelte Menighedsmedlemmer skulle kunne ønske at fungere i Kirken, skulle have Ret dertil? Man kan oplaste Tvivl i saa Henseende, men jeg troer imidlertid, at efter den hele Analogi af, hvorledes Bestyrelsen af Kirkerne har været ordnet, kan man ikke gjøre Indsigelse imod, at Administrationen kan træffe en saadan Bestemmelse. Noget Andet er, at man kan betvivle, om det er heldigt, at Bestemmelsen er bekendtgjort ved en lgl. Anordning. Det er nemlig ønskeligt, at man lader det bestemt og tydeligt fremtræde, hvad der er Lov, og hvad der er en Administrationsforanstaltning, og det er ønskeligt, at man i saa Henseende fastholder en vis bestemt Præcis. Nu vide vi Alle, at Navnet „Anordning“ paa den Tid, da alene Hs. Majestæt var Hænderhaver af Lovgivningsmagten og tillige var den højeste Chef for Bestyrelsen, ifølge almindelige Regler blev erkjendt for at skulle betegne en Lovgivningsakt, og at derimod Reskripter, Resolutioner o. s. v. skulde betegne administrative Bestemmelser. Denne Sprogbrug ønskede jeg for Tydeligheds Skyld fastholdt og tillige af en anden Grund. Siden Forandringen i Reglingsformen er der givet flere lgl. Anordninger, men disse have en anden Karakter end den her omtalte, og saadanne Anordninger vil fremtidig ogsaa blive udstedte. Der er nemlig kongelige Anordninger med Lovskraft, saadanne, som den lovgivende Magt udtrykkelig har overdraget Hs. Majestæt at give, og naar Hs. Majestæt efter en Sam af den lovgivende Magt saaledes givet Bemyndigelse udsteder en Anordning om det og det, da er denne Anordning en Lov, som den lovgivende Magt har overdraget Hs. Majestæt at udstede; det er ikke en reen administrativ Handling. Hvad der i saa Henseende menes hermed, kan gjøres klart ved et Exempel, der ligger paa de Herrer's Pladser. I det Udkast til Lov, som foreligger, indeholdende imidlertidige Bestemmelser for den dansk-vestindiske Besiddelse i finansiel Henseende, er det bestemt, at Fastsættelsen af Kolonialbudgettet for Tidsrummet fra 1ste April 1863 til 31ste Marts 1866 kan for Kongerig-

gets Bedkommende skee ved kongelig Anordning; ligeledes indeholdes der ogsaa i selve Kolonialloven Bestemmelser om, at visse Ting kunne fastsættes ved kongelig Anordning. Der habes altsaa en bestemt Klasse af kongelige Anordninger, der kunne udførelse efter Grundloven, men kun kunne udførelse med den lovgivende Magts Samtykke, som uden at have vedtaget dem i det Enkelte, giver Hs. Majestæt Kongen Bemyndigelse til paa egne og Rigsdagens Vegne at udstede dem. Naar vi altsaa have saadanne kongelige Anordninger, der vel ikke ere Love, men træde i Loves Sted og have Loves Gyldighed, troer jeg, det er ønskeligt for hele vor Sprogbrug og for at forekomme Forvirring i Begreberne, at man indskrænker Brugen af kongelige Anordninger til disse, og at man lader enhver Bestemmelse, der blot er administrativ, der er en Handling af Hs. Majestæt med hans Ministre, fremtræde under et andet Navn. Den ærede Minister vil see, at det er et Hensigtsmæssighedshensyn, jeg gjør gjældende; men jeg troer, at naar han overvejer den Sprogbrug, der er ifærd med at danne sig med Hensyn til kongelige Anordninger, udstedte i Genhold til Love, vil han erkjende, at det er ønskeligt, at man beholder en vis Grændse, og ikke ligesom gjør Forholdet uklart ved at betegne som kongelig Anordning noget andet reent Administrativt.

F. Nielsen: Den høitærede Minister yttrede, at det havde været ham kjært, at der i Forbindelse med den kongelige Anordning, som han har foranlediget udstedt, stod en lille Omstændighed, som maatte billiges af Lovgivningsmagten. Det, som saaledes har været ham kjært, nemlig at der kommer en lille Lov i Forbindelse med Anordningen, forekommer mig at gjøre Sagen paa en anden Maade vigtig; thi idet han nu meddelede til Underretning en kongelig Anordning om en for Kirken meget vigtig Sag og tillige forelægger til Antagelse eller Forkastelse en høit ubetydelig Konsekvens deraf, saa opfordrer han den lovgivende Magt til enten at billige den konge-